Година I. Babadagъ, петъкъ 16 ноемврий, 1917 г. Брой 62

ВѢСТНИКЪ ДОБРУДЖА

АБОНАМЕНТЪ:
За България, за 6 м.— 7 л.
За странство „ „ „ —14 л.
Единъ брой 10 ст.

ОРГАНЪ НА ЦЕНТРАЛНИЯ ДОБРУДЖАНСКИ СЪВѢТЪ

Излиза понедѣлникъ, срѣда и петъкъ

На ... Варна
251 Градската библиотека
...щатъ назадъ

Спорна Добруджа — Нашиятъ дългъ къмъ Добруджа — Болшевикитѣ за Добруджа — По спорътъ за Добруджа — Междуособицитѣ въ Русия — Царь Николай Сибирски Императоръ — Положението въ Русия — Добруджа и прѣдставителитѣ на печата — Шпионка.

Г. Тодоровъ.

Спорна Добруджа.

По технически причини на 10 т. м. засѣданията на камарата сж били отложени за 1 декемврий. Малко прѣди това г. министръ-прѣдседателя, между другото, на кратко е изразилъ гледището на правителѣството по военнитѣ ни цѣли. Тѣ сж: „Обединението на България и унищожението на Букурешкия договоръ. Окова което е взето отъ насъ ще бѫде наше. Единъ споръ има, казалъ по-нататъкъ, г. министра. Той е за стара Добруджа. Ние ще искаме и ще настояваме да ни се даде цѣла Добруджа“.

Събитията на бойнитѣ полета се развиватъ съ голѣма бързина неотклонно въ наша полза. Отъ грамадно значение сж и новитѣ движения въ Русия. Властта на болшевикитѣ, макаръ още и не закрепнала, изглежда да се установи безъ особени сътресения. Ленинъ прочете програмата на новата власть: скорошенъ миръ въ демократически духъ, земя на оголѣлия селянинъ и свикване на учредителното събрание. Безспоренъ фактъ е, че при тия обстоятелства правителѣството има своята творческа работа. Желѣзото трѣбва да се кове доклѣ е горещо. Камарата не се разпуща, правителѣството оставя въ постояненъ контактъ съ народното прѣдставителство, но първа задача на отговорнитѣ министри е да бѫдатъ сѫщо въ постояненъ контактъ съ голѣмитѣ събития. Бързото развитие на нѣщата трѣбва да бѫде слѣдено и направявано отъ отговорнитѣ мѣста, за да не оставимъ да ни влачатъ събитията съ себе си. Това сж основателитѣ върховни събития, за да се отложатъ разискванията въ камарата по нашитѣ военни цѣли, които очаквахме съ затаенъ духъ, защото въ тѣхъ щѣха да бѫдатъ изказани сѫдбоносните думи на прѣдставители на българския народъ за родна Добруджа. Мощният гласъ на народното прѣдставителство само за нѣколко деня е отсроченъ. Ние прѣдусѣщаме бурята и силата, съ която той ще заговори въ защита на нашата свята кауза. До единъ въ парламента, като добри българи, ще обединятъ силитѣ си, народъ съ обединената българска армия, за да бѫдатъ уползотворени напълно побѣдитѣ ни за обединение на българската народность.

Ако не сега, то прѣзъ декмаврий, гласътъ на българскитѣ прѣдставители ще зазвучи високо и свободно, като гласъ на камбана, която ще събуди въ сърдцата и на най-голѣмитѣ невѣрници умиление и християнска почить къмъ простреднитѣ рѫцѣ на добруджанци, искащи свобода и човѣшки животъ въ бѫдащо.

Въ единъ гласъ всички искаме и настояваме Добруджа въ своитѣ естествени ширини да бѫде българска, да остане въ царството на свободитѣ!

Добруджа е една и нераздѣлна за добруджанеца. Нѣма стара и нова Добруджа. Нѣма зони, нѣма мѣсто въ нейната еднообразна степъ за сфери на чуждо влияние, освѣнъ да бѫде цѣлата крило за свѣжесть и охрана на майка България! Тиранътъ на нейнитѣ довчерашни теглила е мъртавъ. Нека почива на вѣки! Сълзи надъ гробоветѣ на народнитѣ потисници никой не рони, тѣ винаги сж далече отъ другитѣ могили, за да ги знае и проклина всѣко поколѣние.

Единъ споръ, уви, има, казва съ болка г. министра, и той е за стара Добруджа,

Спорове има много на тая грѣшна земя въ взиманията-даванията на хората: спорове за нива, за дотитъкъ, за наслѣдства. Народитѣ не сж добитъкъ и наслѣдство. Тѣ сж живи организми, които говорятъ единъ езикъ, мислятъ и чувстватъ се като братя отъ единъ дънеръ. Съ тѣхъ не могатъ да разполагатъ самозвани наслѣдодатели — минаха тия блаженни врѣмена на „избранитѣ“. Кой вдига спора за цѣлостта и свѣтлото бѫдаще на Добруджа? Безразлично ни е името му, стига ни, че той не е отъ родната страна, отъ страна на България! Дано историята даде на всички по-вече умъ. Дано нѣма трагедия съ българския островъ Критъ слѣдъ толкова дълбоки промѣни въ междудържавнитѣ правоотношения. Тука сме на делтата на Дунава, народъ и армия, въ братско единомислие, който иска, нека изпита силата на аргументитѣ си по спора.

Добруджа не е забравена или новооткрита земя, за да се допуща споръ. Тя е хранилището на кървитѣ български лагери, на Аспаруховитѣ българи, още отъ 679 година; тя има за своя български характеръ тапия, издадена прѣди 40 години отъ самитѣ ромънски власти и днесъ още пакъ е българска, защото българската мощна рѣчь и българската пѣсень кънтятъ свободно и волно низъ простравата ѝ равнина. Споръ за цѣлостта и бѫдещето на Добруджа не сѫществува за добруджанеца отъ Добричъ до Тулча. Отъ кѫдѣто и да иде спора, той е пустъ, глухъ гласъ за насъ. Добруджа е само българска, така искатъ добруджанци, които сж народа ѝ. Не насити ли се Християнска Европа на спорове, на кървави спорове? Или тя пакъ утрѣ слѣдъ мира ще бѫде жадна за кървави зрѣлища на Балканитѣ, за да се забавлява съ картини отъ тѣхъ по театритѣ си, слѣдъ прѣяждане? Разумътъ нѣма ли да надвие на дявола, който наговаря, който говори чрѣзъ устата на тия или онія, които успорватъ човѣшкия животъ на добруджанци? Гласътъ на сатаната е познатъ още отъ рая, като увлекателенъ и съблазнителенъ. Богъ, обаче, изгони грѣшницитѣ отъ райскитѣ земи. Народътъ пѣе: „Ой Добруджански краю, ти български си земенъ рай!“... България е арѣситена отъ островитѣ резултати на спорни зони.

На страна всички спорове. Добруджанци сж народъ кадъренъ сами да наредятъ сѫдбинитѣ си. Народитѣ водятъ споровете си прѣдъ Бога и Марса. Сѫдътъ на правдата на Бога и на силата на Марса рѣшиха спора въ полза на България! По-вече споръ не може да има, щомъ като и добруджанци искатъ Добруджа да бѫде само българска!

Военни новини.

16 XI. 1917 г.

Македонски фронтъ. Въ долината на горна Шкумба противника опразни часть отъ позициитѣ си, които бидоха заети отъ наши части. На западния брѣгъ на Охридското езеро заловихме плѣнници французи. Южно отъ Добро поле бѣше отбито едно неприятелско разузнавателно отдѣление. Отъ двѣтѣ страни на Вардара оживена артилерийска дѣйность. Слѣдъ бой въ въздуха, германски авиатори свалиха два неприятелски аероплана, които паднаха задъ неприятелскитѣ позиции, единъ южно отъ Гевгели, а другия сѣверно отъ Орфанското езеро.

15.11. Французитѣ опразниха въ Албания позициитѣ по височинитѣ, Западно отъ Охридското езеро.

Добруджански фронтъ. Слаба бойна дѣйность. Източно отъ Галацъ нашата артилерия разпръсна една неприятелска разузнавателна група.

Боевете въ Фландрия. Въ Фландрия артилерийския бой се засили наново едва по вечеря; особенно бѣше силенъ при Диксмюнде и сѣверно отъ Пашенвалъ.

Източенъ воененъ театръ, Македонски фронтъ. Нищо особенно.

15.11. Никакви голѣми бойни дѣйности.

Нови успѣхи на австро-германцитѣ. Италиянски фронтъ. Въ 7-тѣхъ общини наши части окружиха италиянската позиция по височинитѣ източно отъ Азиаго и бронираното укрѣпление на Монте Лисеръ.

При Мозано и Фелтре сж въ наши рѫцѣ. По протежение на долното течение на Пиаве артилерийски огънь.

Западенъ воененъ театръ. Група армии на Баварския Прѣстонаслѣдникъ Рупрехъ. Поради мъглата артилерийската дѣйность изобщо бѣше умѣрена; по силна бѣде въ Диксмюде и въ нѣкои сектори на бойния фронтъ. Въ наши рѫцѣ паднаха плѣнници и картечници.

Италиянски фронтъ. Напрѣдналитѣ ни отдѣления на планинитѣ на Фоншасо и Фелтре водятъ бой съ неприятеля. По долното течение на р. Пиаве нищо ново.

Италиянскитѣ позиции. Берлинъ. Прѣдполага се, че италиянцитѣ ще се опитатъ да укрепятъ долното течение на рѣката Пиаве, обаче, дългото имъ задържане на тая голѣма рѣка ще бѫде невъзможно, защото ще бѫдатъ ударени въ флангъ отъ стоящитѣ при Азиаго Австро-унгарски части. Въ всѣки случай, италиянцитѣ ще употрѣбятъ послѣднитѣ си усилия да се закрепятъ по височинитѣ на Азиаго, за да дадатъ възможность на намиращитѣ се тѣхни части по височинитѣ да се отглетятъ.

Потопени параходи. Ротердамъ, В. „Маасъ-Боте“ съобщава: потопени сж — китайския параходъ Алиеранте Лянчъ — 1161 тона, американскитѣ гемии Ема, Адамъ и Хатие — Нихерсонъ, Американския рѣченъ параходъ Честеръ, американскитѣ параходи Катаденъ и Олимпикъ — 678 тона, англійската гемия Луцекмонтъ, пароходътъ Белгия е засѣдналъ, англійската гемия С. Т. Н., американската гемия Ферлесъ, французкия параходъ Вилкъ Н.-Малонъ — 224 тона, американския параходъ Гъоркъ А. грамъ — 2401 тона. освѣнъ това руската гемия Питау е засѣднала, прѣдполага се да е загубена. французкия параходъ Санъ-Лоренъ — 5601 тона е изгорѣлъ.

Д-ръ Ст. Г. Тончевъ

Нашиятъ дългъ къмъ Добруджа

Послѣдната недѣля бѣше пълна съ изявления за бѫдащето на Добруджа. Балфуръ каза, че нѣма да прѣдпочете България прѣдъ Ромъния, която дава толкова жертви за дѣлото на англичанитѣ. Терещенко каза, че би било голѣма неправда да се откъсне Ромъния отъ морето.

Въ засѣданието на Народното събрание на 31 октомври т. г. г-нъ Министръ-Прѣдседателя, е билъ принуденъ да каже тъжни и пълни съ изненада думи за бѫдащето на Добруджа. „Кѫдѣто се лѣла българска кръвь, българско ще бѫде. Споръ може да има само за стара Добруджа“. Ясно и открито това е казано прѣдъ прѣдставителитѣ на цѣлия български народъ. Г-нъ Министра не е могалъ да каже нѣщо повече, но самата откровеность, съ която горнитѣ думи сж казани, сж достатъчни, за да разберемъ съ какво намѣрение сж тѣ казвани. Г-нъ Министра ни

отваря очитѣ. Това значи, че пий българитѣ трѣбва още веднъжъ да отвоюваме Добруджа. Не сж достатъчни историческитѣ доказателства, че тя е неотемлима часть на нашето отечество; географията не значи нищо за хладнитѣ дипломати; дѣйностьта на плеядата добруджанцѣ, работници за извоюване черковни права за общото отечество, споредъ тѣхъ трѣбва да не изхождала отъ елементи чужди на българския народъ, духътъ на Караджата и ржката на покойния министръ Петковъ трѣбва да сж отметѣли не за българи, а за власи въ Добруджата. Падналитѣ хиляди герои, тѣхнитѣ гробища и пролѣпата кръвь на българското доблестно войнство не сж доказателства, че за българи и отъ българи сж положени тѣ въ жертва. Още ще се искатъ доказателства, че Добруджа е наша. Ще се наредятъ утрѣ на зелената маса спокойни дипломати ще спорятъ за Добруджа: наша ли е или не. Ще рѣжатъ кжсово месо отъ тѣлото на България и ще я питатъ: „Твое ли е това месо?“ Майка България ще трѣбва значи да дава доказателства, че тѣлото което рѣжатъ е нейно. Намъ, ще се рече, другъ изборъ не остава освѣнъ спокойно да приемемъ борбата и да я продължимъ. Каквито кърви и да лѣемъ понататъкъ, не можемъ съ нищо отклони рожения споръ. Ето защо още сега борбата трѣбва да се продължи повече не отъ безавѣтно крабрия нашъ войнъ, а отъ българската интелигенция. Послѣдната въ тоя споръ ще бжде и е турена на страшно изпитание. Надали още подиръ 500 год. ще има другъ случай, гдѣто тъй на тѣсно ще бжде поставена българската интелигенция. Тя трѣбва да докаже сжществува ли или не, дѣеспособна ли е или не, и заслужила ли е трудътъ и срѣдствата, похарчени за нея отъ българския народъ за създаването ѝ. И тя трѣбва да докаже това съ спокоенъ умъ и добрѣ обмислени мѣрки.

Първото нѣщо, което трѣбва да направи българската управляюща интелигенция е, да завоюва политическото съдѣйствие на нашитѣ съюзници. Това, вѣрваме дълбоко, отдавна вече се свърши и отъ царь и отъ министри

Второто нѣщо, което трѣбва да бжде дѣло на самата интелигенция отъ всички слоеве на нашето общество, то е да спечели поне печата на нашитѣ съюзници. Графъ Обендорфъ на вечерята на германскитѣ журналисти подсказа какъ може да стане това: чрѣзъ съюзъ! Както на бойното поле така и въ дѣлото на печата българскитѣ журналисти трѣбва да влѣзатъ въ съюзъ съ прѣдставителитѣ на печата на всички наши съюзници. Печалбата отъ това е очевидна и колосална. Слѣдъ това наши журналисти, писатели, актьори, професори, народни прѣдставители и пр. трѣбва да ходятъ въ Унгария, Австрия и Германия и да убѣждаватъ народитѣ и тѣхнитѣ ржководители въ тия държави, че цѣлата Добруджа е наша. За тая цѣль дайте на българскитѣ народни прѣдставители, ако щете, и по 100—150 лева дневни. Манифеста на Кароль I за завземането на Добруджа въ факсимиле трѣбваше до сега въ милиони екземпляри да стане достояние на инсящитѣ прѣдставители на нашитѣ съюзници. Картата на Добруджа съ точно обозначение въ нея на всѣко българско село трѣбва да бжде залѣпена на всѣко кюше, гостилница, локалъ и още въ градоветѣ и селата на нашитѣ съюзници. Сборникъ отъ мнѣнията на всички ромънски публицисти и политици, които въ 1879 и 1880 год. доказваха, че Добруджа не е тѣхна, трѣбва да се напечата въ факсимиле и прѣводъ да се раздаде на всѣко интелигентно лице на нашитѣ съюзници. Етнографически изложби, и музей, които рисуватъ Добруджа като българска страна, трѣбваше вече да циркулиратъ изъ градоветѣ на нашитѣ съюзници; фотографии на българскитѣ училища съ ученицитѣ заедно въ Добруджа ще трѣбва да се изнесатъ прѣдъ нашитѣ съюзници. Единъ вѣстникъ на ромънски езикъ трѣбва въ самия Букурещъ да се издава за защита на добруджанската кауза. Могатъ да се намѣрятъ ромъни дори, които да сътрудничатъ на такъвъ вѣстникъ. Съ такъвъ вѣстникъ самото ромънско общество ще се подготви да се помири съ загубата на Добруджа.

Нашитѣ новоизникнали милионери въ София, на и цѣлъ български народъ, ще трѣбва да създадатъ единъ фондъ отъ 10,000,000 лева за специална защита на Добруджа. Вѣстникъ „Добруджа“ ще трѣбва да се издава на нѣмски и на български езици. Ще трѣбва всичко писано за Добруджа, да се събере, прѣведе и напечата на нѣмски и френски езици. Нека не се забравя, че въпроса за стара Добруджа е въпросъ да сжществува или не България. Той е дори отъ Македонския въпросъ по важенъ. Единъ отъ прѣдставителитѣ на българското даровито сѣмейство Вазови каза гениална мисъль: „Който владѣе Добруджа, ще гледа винаги да стигне Балкана.“ Тая толкова права мисъль трѣбва ни на минута да не ни излиза отъ ума. Нека не си завираме главата въ пѣсъка и да мислимъ, че опастностьта нѣкакъ ще мине и безъ наше участие. Усилия, усилия ще трѣбва да завоюваме Добруджа — стрестни се, български народе! Тебъ прѣдстои още една гигантска борба, ти имашъ кадри и за нея, мобилизирай ги и ги тури на работа.

Нека не си въображаваме, че ние сме повикани само да воюваме. Дохожда врѣме и за обяленъ мозъченъ трудъ и тоя трудъ за Добруджа трѣбва да го даде българската интелигенция, защото нѣма кой другъ да го даде.

Къмъ тебе, българска интелигенцио, сж отправени днесъ очитѣ на цѣла Добруджа и българския народъ!

Изпълни дълга си!

гр. Велесъ.

ОТЗИВИ

Пристигнали ромънски плѣници отъ Германия.

Завчера пристигнаха въ Бабадагъ 135 души ромънски плѣници, плѣнени отъ германскитѣ войски въ края на миналата година при боевѣтѣ въ Ромъния. На връщане отъ Германия сж минали прѣзъ Русе, кждѣто сж пазили 20 дневна карантина и не сж останали безъ внимание отъ русенскитѣ граждани. По този поводъ получихме едно писмо отъ Русе, отъ което правимъ слѣдното извлѣчение:

„Прѣди нѣколко дни тукъ пристигнаха отъ Германия около 180 души наши българи отъ стара и нова Добруджа, които били плѣнени като войници отъ ромънската войска на Карпатитѣ и откарани въ Германия. Отначало били оставени отъ германцитѣ повече отъ 6 мѣсеца на работа въ ромънския градецъ Слатина, но по-късно били изпратени въ завзетитѣ земи въ Франция и Белгия да работятъ въ германскитѣ укрѣпления. Слѣдъ направенитѣ постжпки за тѣхното освобождение, германцитѣ ги освободили и изпратили прѣзъ Ромъния въ Русе. Тукъ се държаха по-вече отъ 20 дни да пазятъ карантина и тия дни ще ги изпратятъ въ Бабадагъ. По голѣмата часть отъ тия наши братя сж оголели и обосели, по благодарение на тукашния градоначалникъ г. Маринъ Таневъ, родомъ отъ с. Еник-кьой — Бабадагско, г. Ал. Каназирски, прѣдседатель на д-во „Червенъ Кръстъ“, г. Иванъ Симеоновъ, търговецъ и членъ на сжщого дружество, г. Г. Ивановъ, бившъ окржженъ управитель въ България, родомъ отъ с. Хаджиларъ—Бабадагско и на родолюбивитѣ русенски граждани, можахме да съберемъ около 2000 лв. помощь, която се раздаде на споменатитѣ наши съотечественици, а така сжщо комисията отъ името на д-во „Червенъ Кръстъ“ имъ раздаде долни ризи, гащи, памуклии елеци, чорали, кърпи и др. прѣдмети. Само обуща не можика да имъ се раздадатъ, защото такива не можаха да се намѣрятъ да се купятъ и раздадатъ.

„Когато комисията раздаваше горнитѣ прѣдмети и събранитѣ парични помощи, неописуема бѣ трогателната картина, какъ тия наши братя плачеха отъ радость, че братята имъ отъ свободна България не сж ги забравили, а напротивъ милѣятъ за тѣхъ. Констатира се, че по-голѣмата часть отъ тия злочестници бѣха останали почти безъ никакви ризи, а сж обличали ромънскитѣ си мундири или шинели на голо.

„Скоро ще ги имате тамъ и азъ вѣрвамъ, че почитаемата редакция на в. „Добруджа“ ще има случай да ги види и разпита за всичко прѣживѣно отъ тѣхъ“.

Като даваме отзивъ на това писмо, считаме за свой дългъ да изкажемъ благодарностьта на Народния Добруджански Съюзъ отъ името на населението въ Добруджа къмъ г. г. Маринъ Тоневъ, Ал. Каназирски, Ив. Симеоновъ, Г. Ивановъ и всички русенски граждани, които сж имали инициатива да се притекатъ на помощь по тия наши съотечественици.

Изъ чуждия и нашия печатъ.

Волшевикитѣ за Добруджа

Новата петроградска власть, Съвѣтътъ на работницитѣ и войницитѣ, прѣди да се наложи, е излѣзълъ съ едно поясненне на своитѣ инструкции, дадени на Скобелева, прѣдполагаемъ делегатъ на „руската демокрация“ на проектираната съглашенска конференция. Това поясненне засѣга непосрѣдствено насъ, докосва се до бждещото на Добруджа. Въ инструкцията се казваше, че делегатътъ на Съвѣта трѣбва покрай друго да защищава гледището за автономия на Добруджа. Сега то се коригира, като се казва, че не се касае до сѣверна Добруджа — нѣщо, което би откжснало Романия отъ морето — а за южна Добруджа, която ромънитѣ ни заграбиха прѣзъ 1913 г.

Като оставимъ на страни че съвѣта, подъ влиянието на нѣкой влашки лъжесоциалистъ, е прѣнебрегналъ своитѣ принципи на допитване до самото население въ цѣла Добруджа, прѣдложилъ едно невъзможно рѣшение на въпроса. Който погледне само на картата, безъ да прави каквито и да било проучвания, ще се убѣди, че долна Добруджа е невъз-

Д. Кацевъ.

ШПИОНКА.

(Разказъ)

I.

Мракъ! Непрозиренъ мракъ и надъ това отгорѣ плиска дъждъ, като изъ вѣдро. Дявола не би се съгласилъ на никаква цѣна, да върши своитѣ дѣла при такова лошо врѣме. Може би, ревматизмъ ще го хване отъ влагата, или най-малко инфлуенция.

Наблюдателната телефонна станция край Тулча плувна въ вода. Грубия ѝ покривъ не позволяваше на рускитѣ снаряди да влизатъ въ нея, а дъжда свободно нахлу отъ всичи страни и окъпа телефониститѣ. Водата бучеше и напираше отъ вредъ. Дежурниятъ телефонистъ съблече шинела и покрива нумератора.

— Ало!.. Кого да викамъ. Маршеви. Ето сега... говорето моля... Ескадронъ обади се на Каталой... Ало прожектора кждѣ се губите?... Дѣ, гръмъ дѣ!.. Азъ съмъ плувналъ въ вода и пакъ стоя на поста си, а ти — гръмъ... Прожекторъ! по заповѣдь цѣла нощь да освѣтляваш брѣга... разбрано ли... Кой приема?..

Ало Бригада! Бригада... Ало... Бригада... Тия приятели пакъ сж заспали...

— Не виждашъ ли, че тежко се върти ржчката на нумератора... Трѣбва линията да е прѣкъсната, казва, началника и кокори очи изъ подъ мокрия шинелъ.

— Ахъ, дяволъ да го вземе и Тулча не отговаря... Каталой сляпо...

— Надзорникъ!.. Даскале!.. ставайте по-скоро.

Надзорника и даскала издигатъ уморени и вкочанени отъ студъ тѣла и изцѣждатъ политѣ на мокритѣ шинели.

— Какво има пакъ? пита Даскала и нервно потреперва.

— Бригадата, Тулча и Каталой не отговарятъ.

— Ехъ, сега я ушапахме... Въ тоя мракъ... ще се издавимъ изъ трапищата, бърбори подъ носътъ си надзорника и мжчи да свие цигара съ мокритѣ си ржцѣ.

— Хайде, Надзорниче-цайтунгъ, взимай кабелъ, рѣзачъ, а азъ ще взема фенера и слушалката.

— А азъ какво ще правя въ тъмното, обажда се дежурния.

— Ще запалимъ полюлея, и веднага началника на стайцията става подига вратата, която му служеще за жегло и изважда изъ сандъка разкошенъ полюлей по срѣдата съ нощна лампа, която заоблива съ разноцвѣтна свѣтлина потъналата въ вода станция и я привърна на фантастично скривалище за прилѣпи и бухали.

Даскала и надзорниче-цайтунгъ излѣзоха въпъ подъ проливния дъждъ и заслѣдиха, колкото имъ позволяваше мракътъ и фенерътъ, кабелитѣ проводници.

Съ неимовѣрни усилия едва успѣха да прѣгаятъ мосето, което се бѣ прѣвърнало на буйна рѣка, вкѣчаща всичко що ѝ попадне по пътя.

— Даскале, завлѣче ме, помагай...

— Дръжъ се здраво за мене... Още малко има...

— Свѣтни на лѣво не виждимъ...

— Брѣгъ... внимателно да не се подхлъзнешъ въ трапа. Скачай слѣдъ менъ.

— Ехъ, майчице... че сега ли намѣри да се повреди проклета линия... цѣлъ день вали, нищо, та сега...

— Тая работа, Христо, не е дипъ отъ чиститѣ...

— И азъ така мисля бѣ даскале.

— Мислишъ не мислишъ, ала ние изгубихме линията много долу сме слѣзли... Абе, Христо, ти не си взелъ пушката.

— Защо ми е тая меретия само да ми тежи...

— А завчера? Не помнишъ ли при вървитѣ до моста?

— Сега и Господъ се скрилъ отъ тоя дъждъ.

— Дай слушалката да прикачимъ. Ало! Асѣнъ Чувашъ ли ме? Ние сме до шосето отъ лѣво сега поемаме прѣзъ лозята. Като идемъ до мелницитѣ пакъ ще се обадимъ, ако не е скжсанъ кабела тадява на близо. Много дъждъ. Изкокрихме се до коститѣ. До виждане.

Двамата пакъ тръгнаха, а дъждътъ вали ли вали. Слабата свѣтлина отъ фенера една ги спасява да не паднатъ въ нѣкой трапъ, изрытъ отъ бризантнитѣ гранати на руситѣ или да се сблъскатъ въ чернитѣ дънери на високо сѣчени дървета и коренищата на лозитѣ. Падатъ, стасатъ, лазятъ и пакъ продължаватъ. Линиитѣ трѣбва да бждатъ свързани, съобщенията въ станови иначе, недай Богъ, противникътъ използва тази тъмна като въ рогъ нощь и прѣдприеме нападение. Сждбата, живота на цѣла армия, дори на цѣла България зависятъ отъ тия три скъсани проводници. Даскалътъ малко по-иначе разбираше дългътъ, отъ колкото надзорника Христо, ала и двамата знаеха въ този моментъ само едно: да се възстанови прѣзката между частитѣ съ бригадата и дивизията. Тѣ се допълваха единъ другъ: Даскала съ умътъ си и прѣдвидливостьта а Христо съ грубата сила и изпълнителностьта.

— Христо, тукъ изглежда, че кабелитѣ сж скжсани има много голѣмо провѣстъ.

Тръгнаха и каква бѣше изненадата имъ слѣдъ стотина крачки, когато видѣха кабела смъкнатъ на земята и измѣстенъ къмъ друга посока и нарѣзанъ на парчета. Озадачиха се на кждѣ да отиватъ и кждѣ да започватъ възрзването.

На едно протежение отъ 200 метра стълбчетата липсваха. Изморени, изнурени отъ мжчно газене прѣзъ ниви и лозя спрѣха до една череша и искаха да влѣзатъ въ разбирателство съ Тулча или друга нѣкоя часть, за да се изпрати команда за поправане веднага това грамадно зло. Съединиха слушалката и даскалътъ заслуша дали нѣма да долови, че викатъ отъ станциитѣ. Тулча само извъпи продължително и не се обади; Бри-

можно да съществува като автономна область. Само хора, които нѣматъ понятия не само за населението, и за географията, могатъ да правятъ такъво прѣдложение. То е равносилно на слѣдното: Ако германцитѣ заематъ, напр. Москва, нѣкой да прѣдложи Москва да бѫде автономия, понеже за мигъ била отдѣлна отъ Русия! Може ли по-голѣмъ абсурдъ!

„Прѣпорецъ“ брой 250.

По спорътъ за Добруджа

Извѣстния български публицистъ Борисъ Вазовъ въ уводната си статия подъ насловъ „нашето рѣшение“ въ брой 5277 на в. „Миръ“ отъ 12 т. м. пише слѣдньото:

„Прѣдъ прага на настѫпилитѣ събития, българскиятъ народъ, който още не е загубилъ възвишения стремежъ къмъ своето единство, който не желае да излѣзи осакатенъ и отъ тая война, трѣбва да вземе непоколебимо рѣшение, да не допуща чужди кракъ отсамъ Дунава. Цѣла Добруджа до самото устие на Дунава трѣбва да бѫде българска! Нѣма защо да се вдига шумъ,нѣма защо да се свири съ зурли и тъпани на ония, които не искатъ да чуятъ; достатъчно е нашето българско мълчаливо рѣшение, нашето постоянно единодушие. И дѣлото ще бѫде постигнало.

Ние нѣма защо да прѣдставляваме никому доказателства, че Добруджа е българска. То значе да си губимъ врѣмето. Не се доказватъ аксиомитѣ! Стига да хвърлите единъ погледъ върху картата и ще се убѣдите, че оня, който е прѣскокналъ на югъ отъ Дунава е или натрапеникъ или хищникъ. Въ 1878 г. — той бѣше натрапеникъ, въ 1913 г. той бѣше хищникъ! Нѣма давность за обединението на единъ народъ, както нѣма срокъ за възстановяването на честьта. Войната, която започнахме въ 1915 година бѣше за събарянето на букурещкия договоръ, тоя договоръ се сруши съ смачкването Сърбия и обезсилването на Гърция. Войната, която започнахме въ 1916 г. противъ Ромъния бѣше въ съзнанието на цѣлия народъ една война, за да се изтръгне изъ окървавенитѣ уста на хищната хиена — захапаната дѣсница на България! Защото Добруджа до устието на Дунава и географически и морално прѣдставлява дѣсницата ни. И тая окървавена дѣсница ние, които днесъ стоимъ на краката си, нѣма защо да пъкаме сами въ устата на чокойска Ромъния.

Нѣма защо да ни смущаватъ и нѣкакви рѣшения на холандо-скандинавски комитетъ, които познаватъ българския народъ по-малко отъ планетата Марсъ, нито изявленията на нѣкакви руски илюзионисти; ние имаме само едно нѣщо да сторимъ, а то е да вземемъ твърдото рѣшение, че Добруджа до Дунава ще бѫде българска.

Настѫпила е минута, когато трѣбва да покажемъ, че ние не сме едно географическо понятие, удобно за постигане на дипломатически компромиси, нито пъкъ ще се оставимъ да бѫдемъ лесна жертва на финансови и други интереси. Ние сме рѣшени, слѣдъ толкова пролѣта кръвь, да излѣземъ отъ великата война поне единъ нравственно здравъ народъ, а това не може да стане освѣнъ ако задържимъ Добруджа.

И правителство и народъ въ това сме единодушни!“

Изъ чужбина.

(Б. Т. А. и радиотелеграфа).

Междуособиците въ Русия. Стокколмъ. Извѣстието на шведската телетрафна агенция, която съобщи, че сражението между болшевикитѣ и войскитѣ на Керенски, ставало на 10 километра отъ Петроградъ, има вѣроятно за източникъ английската легация.

Стокколмъ. Бѣжанци болшевики разказвали, че Керенски спечелилъ побѣдата и че всички министри били освободени съ изключение на Терещенко и Коновалова. „Свенска Дагбладедъ“ се научава отъ Хапрранда: Властьта на болшевикитѣ се простира до сега само въ Петроградъ, Кронщадъ и Хелзингфорсъ, тогава когато Родзянко и Корниловъ се опитали да образуватъ друго правителство въ Москва. Споредъ „Хуфондстадсбладенъ“, който излиза въ Хелзингфорсъ се съвѣщавали за мѣркитѣ, които съюзницитѣ трѣбва да взематъ. Болшевикитѣ назначили морякътъ Шишко за генералъ губернаторъ на Финландия, вмѣсто Некрасова.

Виена. На обѣдъ цензурната секция при главната квартира съобщава: Споредъ всички извѣстия, които се получаватъ тукъ, въ всѣки случай е прѣждеврѣменно да се прѣдстави като фактъ побѣдата на Керенски върху войскитѣ на съвѣта. Напротивъ изглежда, че успѣхътъ въ кръвопролитнитѣ боеве, водени при Петроградъ, клони по скоро на страната на болшевикитѣ Въ единъ позивъ на Троцки до армията се говори за единъ славенъ ударъ, нанесенъ срѣщу Керенски прѣзъ нощьта на 13 ноемврий въ съсѣдство съ столицата. Тази нощь принадлежи на историята. Боятъ още продължава. Съществуватъ още прѣпятствия но каузата иска жертви. Манифестациитѣ на симпатиитѣ се увеличавали на руския фронтъ.

Министерска криза въ Франция. Парижъ. Слѣдъ дебатитѣ по дипломатическото и военно положение, камарата гласува довѣрие на правителството съ 250 срѣщу 192 гласува, обаче слѣдъ закриването на камарата правителството подаде оставка.

Потопена холандска рибарска гемия Амстердамъ. Холандската телеграфна агенция съобщава, че холандската рибарска гемия Хуйберти е била потопена вчера отъ германска подводница.

Англия не признава новото положение въ Русия. Лондонъ. Райтеръ съобщава: Правителството въ Лондонъ не признава сегашното правителство въ Петерзбургъ.

Междуособиците въ Русия: Лондонъ. Райтеръ. Адмиралтийството съобщава възъ основа радиотелеграфни съобщения на Петерзбурската агенция, че слѣдъ силенъ бой, който е станалъ въ околностьта на Царско село, армията на Керенски — Корниловъ е разбита напълно отъ тая на революционеритѣ. Дейли Нюсъ съобщава отъ Петерзбургъ че не сѫ получени никакви свѣдѣния за войскитѣ на Керенски. Въ прѣдградието на Петерзбургъ има издигнати окопи.

Царь Николай сибирски императоръ. Копенхагенъ. Тази заранъ е пристигнало свѣдение отъ Петерзбургъ, споредъ което Сибиръ се обявява за независимъ и назначава руския детронираненъ царь за свой императоръ.

Съединенитѣ Щати и продоволствието на Съглашението. Вашингтонъ. Съединитнитѣ Щати сѫ се ангажирали да доставятъ нѣколко хиляди параходи за прѣпасане войска, хранителни и други припаси за Антантата. Неутралитѣ държави сѫ обѣщали на Съединенитѣ Щати да имъ отстѫпятъ пѫраходитѣ си въ замѣна на хранителнитѣ припаси.

Минимални побѣди на Керенски. Копенхагенъ. Свѣдѣнията отъ Петербургъ гласятъ за продължението на бунтоветѣ, въ всѣки случай все по-вече затвърдява впечатлението, че прѣвратцанитѣ отъ страна на антантата въ Стокхолмъ свѣдѣния, относително моментната побѣда на Керенски и Корнилова сѫ прѣувеличени.

Стокхолмъ. Относително произшедствията въ Петербургъ нѣма нищо положително. Отъ различнитѣ съобщения въ Шведскитѣ вѣстници не може да се установи, кой е побѣдилъ до сега. Тукашната телеграфна агенция съобщава, че телеграфнитѣ съобщения прѣзъ кабелната станция Нищадъ въ Финландия съ Петербургъ сѫ били прѣкъснати въ вторникъ послѣ обѣдъ. Прѣдполага се, тази станция да е заета отъ военнитѣ.

Положението на Лойдъ Джорджъ разклатено. На „Алгеменъ Ханделсбладъ“ съобщаватъ отъ Лондонъ съ дата 13 ноември: рѣчьта, която г. Лойдъ Джорджъ произнесе въ Парижъ, прѣдизвика въ парламента и въ обществото извънредно голѣмо възбуждение. Парламентарнитѣ кореспонденти на вѣстницитѣ обявяватъ, че рѣчьта на Лойдъ Джорджа дала голѣмъ поводъ за разговори въ кулоаритѣ на парламента. Изобщо изглежда, че всички бяли на мнѣние какво положението на министъръ прѣдседателя е разклатено.

Положението въ Русия. Копенхагенъ. „Социалдемократенъ“ се научава отъ Стокхолмъ: Корниловъ, начело съ своитѣ войски влѣзалъ въ Петроградъ и владѣялъ градътъ съ изключение на работническитѣ квартали. Гарнизонътъ миналъ на негова страна. Керенски се намиралъ при войскитѣ си въ Гачино. Чуждитѣ дипломати влѣзли въ сношение съ Корнилова. Малко прѣди влизането на Корнилова, Болшевикитѣ съ една прокламация уничтожили правото на собственость. Сега болшевикитѣ се били окопали въ работническитѣ квартали, но тѣхното капитулиране е въпросъ на часове. Сутринята въ Петроградъ се получило извѣстие, че сибирцитѣ обявили своята независимость и провъзгласили бившия царь за императоръ на Сибиръ.

Руския генералъ щабъ съ днешната дата, 8 ч. и 30 м сутринята, е издалъ слѣдния позивъ: „Въ името на незабавната ликвидация на кризата и за ефикасна борба противъ анархията, съсрѣдоточването на всички демократически сили е необходимо за да се боримъ противъ опасностьта отъ дѣсно и да запазимъ реда и единството на фронта. Подкрѣпете общия комитетъ на армията при образуването на едно правителство, съставено отъ националъ-социалисти, включително и болшевикитѣ, възъ основа на незабавното свикване на учрѣдителното събрание, на незабавното

гадата сѫщо, само на лѣнията, водѣща прѣзъ пункта на бригадата и тоя на дивизията за Каталой се обади, ала Даскалътъ замрѣ отъ страхъ. Той се намѣри въ едно много лошо положение на душевната раздвоеность.

Нали отъ 290 метра кабелитѣ срѣщу неговата станция сѫ отвлѣчени, Навѫсани на нѣколко мѣста и какъ може да му се обажда дежурния телефонистъ, когато той говори на обратна страна. Съ свѣткавична бързина той откачи двѣтѣ жици на слушалката и тихо каза на Христо:

Работата е доста лоша. Нѣкой се обажда вмѣсто нашата станция. Трѣбва да прослѣдимъ тукъ около насъ. Може би, въ тази къща по-долу съ голѣмата градина да има нѣщо.

Мълчеливо двама другари почнаха да слѣдятъ кабелитѣ нищо се не забѣлѣзва.

— Да отидемъ баримъ до Тулча тамъ... и даскала не довърши мисъльта си, нѣщо го припъна и той падна, фенеря загасна и тѣ останаха въ пъленъ мракъ безъ да се виждатъ единъ други.

— Даскале, какво стана бѣ...

— Нищо, спънахъ се...

— Дръжъ се за мене.

— Трѣбва да запалимъ фенеря. Това не можаха да направятъ, кибрита и на двамата бѣше се измокрилъ.

— Ами сега, даскале...

— Сега като всѣкога, ще отидемъ до Тулча и като все да дига отъ земята нѣкакви жици се заплѣтоха въ краката му. Побара ги съ рѫцѣ оказаха се тънъкъ насмоленъ кабелъ, дръпна отъ дѣсно, кабела натежа отъ дължина, дръпна отъ лѣво, откъсна се.

— Христо дръпъ тука и по този кабелъ ще видимъ кѫдѣ ще отидемъ.

Придържайки се о кабела двамата другари скоро се намѣриха въ една простроена градина, овошкитѣ на която служеха за стълбове на тази съвсѣмъ непозната линия и съ съвсѣмъ непознатъ до сега телефоненъ постъ.

— Даскале, човѣкъ идя срѣщу ни, каза надъ ухото му Христо. Даскала се взрѣ колкото позволяваше мрака и дѣйствително забѣлѣза нѣщо прилично на човѣкъ, който идѣше срѣщу тѣхъ и отъ врѣме на врѣме свѣтвѫше прѣдъ себе си. Двамата инстинктивно се спотаиха задъ двѣ кичести зарзали и даскала приготви револвера си, а Христо поясока.

Човѣка се изравни съ тѣхъ — то е жена, която слѣди сѫщо кабела по който дойдоха до тукъ тѣ.

Съ едно бързо дяжение двамата като тигри върху й, повалиха я на земята и, за да спрътъ пронизителнитѣ й викове, вързаха устата й съ кърпа.

Дъждътъ прѣстана небето почна да се изяснява и звѣзди да се показватъ, тукъ-тамъ.

Даскала и надзорнишепайтунгъ съ мъка мжнѣха уловената жена, която се огъваше въ рѫцѣтѣ имъ като змия и мжчеше да се освободи. Нейния изатъ стигаше до тамъ, че тя лѣгаше на земята почваше да рита съ крака, да се гърчи и търкаля до като двамата приятели, вързаха краката й и подъ редъ я прѣметаха прѣзъ рамо и влачеха. Водата бѣше спаднала и тѣ свободно минаха шосето и почнаха да се катерятъ по рида къмъ станцията.

Пѣтлитѣ зачестиха и коситѣ на двамата настръхнаха. Тѣ бѣха като хора които сѫ намѣрили въплощението на лошитѣ духове, взели сѫ го и сега, като пѣятъ пѣтлити, веднага ще се прѣобрази и ще се изтръгне отъ рѫцѣтѣ имъ, ала този духъ, види се, нѣмаше намѣрение да бѣга отъ здравитѣ рѫцѣ на Христо, сключени прѣдъ тънкото му кръстче, па и сърдцето бие нѣкакъ си равномѣрно спокойно изглежда, че съвѣтъ крои нѣщо недобро.

— Изморили се, Христо, дай да я понеса и азъ.

— Още малко и ще стигнемъ, па тамамъ ми е затоплила гѫрдитѣ...

— Дай я, почини си... Даскала я пригърна като майка дѣтето си, а тя спокойно сложи главицата на рамото му и хармонично сумтѣше съ носътъ си и топла студия отъ издишването й кипѣше и гаделичкаше вратитѣ, страната му и забравѣше за мигъ, че носи опасенъ т о в а р ъ: той се в с л у ш в а, тя шепне н ѣ щ о прѣзъ к ъ р п и т а, ала недоловимо. Мѣсецътъ з а к ъ с н ѣ л ъ показа се задъ голия пустиненъ ридъ и освѣти тази фантастична тройка. Неволно даскалътъ изви очи къмъ главата на тая, която бѣше въ рѫцѣтѣ му и довѣрително гушеше главата си подъ неговата брада и погледа му срѣщна нѣйния, пъленъ съ очарование и тайнственость. Тя бѣше красива, чаръ лъхаше по цѣлото й сѫщество и той почувствува страстна нѣга да протича по цѣлото му тѣло и готовъ бѣше да отвърне устнитѣ й и впие своитѣ въ тѣхъ. Прѣдставляваше завързанитѣ устни на разрѣзанъ нарь, отъ които тече сокъ и опиянение. Тя чувствуваше негова погледъ, осѣщаше какъ бие по завладѣлата го страстъ неговото сърдце и още по-гадено стуши челото си подъ неговата гъста брада, потръпна и послѣ въздъхна тихо, тъй както се въздиша въ самотно легло при съновидѣния на мили образи дошли да раздразнятъ страстнитѣ трепети на душата и сърдцето и избѣгали въ минутата на сладострастието.

Още единъ мигъ и даскала ще впие усни върху очитѣ й, той се забрави и спрѣ.

— Даскале, ти се много умори... краката ти треперятъ, рѫцѣтѣ сѫщо. Още двадесетина крачки има за станцията, азъ ще я отнеса, и безъ да чака съгласие, надзорника прѣгърна нѣжното тѣло и съ бързи рачки изпрѣди къмъ фабриката. Даскала се сепна отъ нахлуления студъ по гърдитѣ му, затоплени тъй приятно отъ тѣлото й и се свѣсти. Добрѣ, че Христо не разбираше тънката психология на чувствата: той ясно би си прѣдставилъ, защо треперѣха краката и рѫцѣтѣ на Даскала, защо горѣха очитѣ му като факли въ прѣдъ непроницаема черна нощь.

прѣдложение за всеобщъ миръ и прѣдаването земитѣ на земледѣлскитѣ комитети.

(Подп.) Прѣдседатель на Армейския комитетъ, генералъ Перекрестовъ. — обща главна квартира“.

Доруджанци, пазете се отъ прѣдатели и шпиони. Пазете се отъ онѣзи, които услужватъ на враговетѣ на нашия вѣренъ четворенъ съюзъ!

Хроника

Къмъ абонатитѣ и настоятелитѣ на вѣстника. Покануватъ се г. г. абонатитѣ, които не сѫ внесли абонамента си да сторятъ това въ непродължително врѣме. Въ Бабадагъ е въведена паричната служба при т. п. станция, тѣй щото суми могатъ въ всѣко врѣме да се експедиратъ за администрацията на вѣстника.

Умоляватъ се г. г. абонатитѣ и настоятелитѣ на вѣстника, когато експедиратъ суми винаги да явяватъ съ отдѣлни писма до администрацията, за какво се изпращатъ тия суми.

Абонатитѣ, които се обръщатъ къмъ администрацията на вѣстника при изпращане на суми или промѣна на адреса си, молимъ да посочватъ № на абонамента си.

Отъ Администрацията.

Добруджа и прѣдставителитѣ на печата. Телеграфиратъ отъ София: Добруджанскиятъ комитетъ има щастливата идея да покани снощи въ градското казино прѣдставителитѣ на германския, австро-унгарския и българския печатъ. Комитетътъ, който съ голѣмъ успѣхъ, макаръ и безшумно работи за разяснение тукъ и въ странство на въпроса за Добруджа, може да бѫде прѣдоволенъ отъ снощната манифестация на нераздѣлностьта на Добруджанския въпросъ отъ всебългарския въпросъ. Това се изрази, както въ наздравицитѣ, така и въ рѣчитѣ, държани на български и нѣмски. Говориха бившия дипломатическиятъ агентъ Димитровъ, главния редакторъ на „Фосише Цайтунгъ“ Вахманъ, д-ръ Тодоровъ, Огняновъ който е пристигналъ отъ досоро поробена Добруджа, редакторитѣ: Розенфелдъ, Кунцеръ, Станчевъ, директора на постройкитѣ Лазаровъ и други. Може да се каже, че всички държани рѣчи бѣха съ едно съдържание: Добруджа е била, е и трѣбва да бѫде цѣла българска. Главниятъ редакторъ Бохманъ разви мисьлта, че мирно единъ германецъ може да се помири съ подозрението дори, че Германия би могла да пакърни съкровенитѣ идеали на единъ вѣренъ съюзникъ, като България, за хатъра на единъ вѣроломенъ непріятель като Ромъния.

Инцидента съ австрийския императоръ. На 10 т. м. слѣдъ посѣщението, което приправилъ Императоръ Карлъ, заедно съ нашия царь, въ Горине и Палиапово, при опита да прѣмине съ автомобилъ единъ отъ потоцитѣ при Изонцо, автомобила се спрѣлъ вредъ потока и не можалъ да се изтегли. При опита да се изнесе Императора на рѫцѣ, билъ понесенъ, заедно съ лейбегерътъ Райзлидикренъ и тѣлохранительтъ Талакъ, отъ вълнитѣ на едно доста голѣмо разстояние. Благодарение на себеотрицанието и несравнимата вѣрность на императорската свита, прѣди всичко на принцъ Феликсъ Парски, който се хвърлилъ тутакси въ водата, императорътъ билъ изваденъ на брѣга слѣдъ продължителни усилия и сега се чувствувалъ добрѣ.

По случай щастливото избавление на императора Карлъ, министъръ-прѣдседателя Д-ръ В. Радославовъ е изпратилъ до императора и виенското правителство поздравителни телеграми.

Литературно музикална вечеринка въ Мачинъ. На 8 т. м. Димитровъ день вечерьта по инициативата на нѣковко граждански госпожици се даде литературно-музикално-танцувална вечеринка, прихода отъ която е за бѣднитѣ сѣмейства въ Мачинъ.

Нумерата бѣха отлично изпълнени .благодарение на усърдието, което положи капелника та 48 полкъ г-въ Подпоручикъ Младеновъ. Особено сценката „Съдътъ на България“ съставена отъ самитѣ иниціатори бѣ отлично изиграна.

Прѣзъ цѣлото врѣме свирѣше музиката на 48 п.

Чистия приходъ е 1700 лв.

Германскитѣ журналисти сѫ заминали вече съ балканския влакъ за Германия, слѣдъ като прѣстояха извѣстно врѣме въ София, Македонския фронтъ и Щаба на Дѣйствующата армия. Останаки сѫ въ столицата за нѣколко дни Паулъ Линденбергъ и редактора на „Фосише Цайтунгъ“ Бахмайъ.

Задържанитѣ въ Ромъния стоки. Въ Плоешъ сѫ открити още стоки на българскитѣ търговци, задържани прѣди войната отъ ромънитѣ, по-голѣмата часть отъ които били повредени. Между тия стоки имало и много стъкла за пиво.

Гербовитѣ марки. Гербовитѣ марки, отпечатани напослѣдъкъ, сѫ отъ единъ и сѫщъ типъ съ старитѣ. Новоотпечатанитѣ марки се отличаватъ отъ старитѣ само по цвѣта. Тѣзи отъ 5 до 50 ст. включително, имать зеленъ цвѣтъ вмѣсто по-ранишния жълтоватъ, а маркитѣ отъ 1 лв. нагорѣ сѫ съ керемиденъ цвѣтъ вмѣсто по-ранишния синкавъ.

За тютюнофабрикантитѣ. За да не се чувствува нужда отъ тютюнъ, министерството на финанситѣ нарежда, щото отпущанията на фабрикантитѣ отъ държавата тютюнъ да бѫде фабрикуванъ изключително за консумацията въ старитѣ прѣдѣли на царството, като министерството си задържа правото да нарежда дѣ и какъ да се пласиратъ издѣлията отъ този тютюнъ. Отъ дадения на фабрикантитѣ държавенъ тютюнъ, най-напрѣдъ трѣбва да се изпълни войнишкия нарядъ, а слѣдъ това съ усилена работа да се приготви тютюнъ и за населението. За да се избѣгнатъ всѣдакви отклонения отъ това правило, фабрикантитѣ се задължаватъ при всѣки износъ на тютюнъ отъ фабриката да подаватъ контрольору писменна бѣлѣжка съ означение: количеството, видътъ и качеството на изнасянитѣ отъ фабриката тютюневи издѣлия, както и за кого сѫ прѣдназначени тѣ. Възъ основа на тази бѣлѣжка контрольорътъ ще издава прѣносителни свидѣтелства по сѫщия редъ, по който издаватъ такива и за тютюнъ на листа. Прѣносителнитѣ свидѣтелства трѣбва задължително да придружаватъ тютюна до мѣстопазначението му. Контрольритѣ при фабрикантитѣ се задължаватъ да слѣдятъ най-внимателно да не се изнася тютюнъ въ новоокупираните земи, включая и драмската область, въ които области по отношение на тютюна сѫществува особенъ режимъ.

Понеже въ Добруджа нѣма никакви фабрики за тютюнъ, понеже въ Ромъния тютюна е билъ държавенъ монополъ, желателно е министерството на финанситѣ да издаде разпореждане, щото по сѫщия начинъ, по който се отпуща такъвъ за населението въ България, да се отпуща и за това въ цѣла Добруджа, кждѣто липсата на тютюнъ е особено чувствителна.

Изгубено е черно кожено портмоне съ 50—60 лв. и единъ златенъ наполеонъ, портретъ и тевтерче на 15 т. м. въ Бабадагъ по улица Царь Фердинандъ отъ фурната на конната дивизия до щаба на 3-а Армия. Който го е намѣрилъ да задържи половината пари, а останалитѣ пари съ портмонето, портрета и тевтерчето прѣдаде въ администрацията на вѣстника ни на Дуковъ Руско Ангеловъ отъ интендантството на Конната дивизия.

Добруджанци! фонда „Добруджа“ е прѣдназначенъ изключително за националната ни кауза.

ОБЯВЛЕНИЕ

ВѢСТНИКАРСКАТА АГЕНЦИЯ

КУРИЕРЪ

НА

ХРИСТО В. КАЛОЯНОВЪ — ДИМОТИКА.

Приема обявления, реклами годежни и свадбени извѣстия, скърбни вѣсти, панахиди, благодарности и други подобни за в. „Добруджа“.

Записва абонати за в. „Добруджа“

Добруджанци, разпространявайте вѣстникъ „Добруджа“

До устието на Дунава нѣма мѣсто за чуждъ кракъ.

ОБЯВЛЕНИЯ

Книженъ Складъ на фонда „ДОБРУДЖА“

Учебници:

1. Букварь и първа читанка отъ И. Самарджиевъ
2. „ „ „ М. Влайковъ
3. Читанки за II и III отдѣл. отъ Г. Балтаджиевъ
4. „ за II, III и IV отд. отъ Т. и М. Влайковъ
5. Смѣтанки за II, III и IV отдѣл. отъ А. Борлаковъ
6. Отечествознание за III отд. отъ Ал. Иордановъ
7. „ за III и IV отд. отъ М. Влайковъ
8. Природознание за III и IV отд. отъ А. Борлаковъ
9. Езиковни упражн. за II отд. отъ Карагюлевъ
10. Българска история за III класъ отъ Ив. Пастуховъ

Ржководства за учители

1. Практиката ни прѣзъ I и II учебна година отъ д-ръ В. Мановъ
2. Сборникъ за дѣтски забави, н. I и II отъ Д. Бойчевъ
3. Практиката ни по природознание въ III отд. отъ А. Борлаковъ и Юрд. Савовъ
4. Утра и вечеринки отъ Ив. Андрейчинъ

Дѣтско четиво

1. Сп. „Звѣздица“ — отдѣлни книжки. 2) Библиотека „Дѣдови и бабини приказки“. 3) Сп. „Дѣтска радость“ —отдѣлни книжки.

Канцеларски и ученически потрѣби

Дневници съ материлни книги. Училищни бюджетни бланки. Приходни, разходни и квитанционни книги Разни видове тетрадки, моливи, пера, мастила, пликове и др. Разни формукляри и бланки за общинскитѣ и войсковитѣ канцеларии.

Ликоветѣ на народнитѣ дѣйци, портретитѣ на царя и пр

РОДИТЕЛИ И УЧИТЕЛИ абонирайте дѣцата си на новото дѣтско илюстрова списание **„БЪЛГАРЧЕ“**

Излѣзе отъ печатъ и ще се разпраща кн. I съ избрано и поучително съдържание: 1) Пѣсень на българчето, стих. отъ В. Стояновъ; 2) Малката героина, разказъ съ 3 картини; 3) Любовь къмъ отечеството, съ карта на сегашнитѣ граници на България; 4) Добруджа стих. отъ Л. Бобевски, съ картини жители отъ добруджанско; 5) Мамо, дѣ е тати? разказъ; 6) Г. С, Раковски. биография съ портретъ; 7) Земетреса въ София; 8) Народна пѣсень: за лошо майка не учи; 9) Гатанки и пословици; 10) За смъртьта на Царица Елеонора, писмо съ картина, гроба при с. Бояна. Списанието е достѫпно за основнитѣ ученици и прогимназиалнитѣ. Абон. 4 л. Съ II кн. се изпраща и календарътъ за 1918 год. Всичко се изпраща до Б. А. Божухаровъ, печатарь, издатель на сп. София, Раковска 90. Умоляватъ се г. г. учителитѣ да явятъ съ пощ. карта по колко кн. да имъ се изпращатъ.

Добруджанци! Незабравяйте, че бѫдащето на родината ни зависи отъ нашата мощна силотоность.

ДОБРУДЖАНЦИ

Най-голѣмъ изборъ отъ училищни принадлежности и ПОМАГАЛА, учебници отъ автори и издателства за ВСИЧКИ ОСНОВНИ И ПРОГИМНАЗИАЛНИ училища Тетрадки разни линировки и качества хартии, блокчета за свободно рисуване.

Всички видове пастели, водни и блажни бои

Ржководства и упжтвания за прѣподавателитѣ по всички прѣдмети и автори

Складове на всички литературни четива за училищни библиотеки и учащата се младежь отъ издателствата Зсемирна, Образователна, Биографическа, Художествена, Класическа, Мозайка, Самообразование, Мишайковъ, Лесичковъ, Дановъ, Ефр. П. Христовъ, Футековъ и Миладиновъ. Рѣчници и правописи на чуждитѣ думи въ български езикъ. Нѣмски, френски граматики, христоматии и разговорници.

Мастила, тетрадки, пера, жилии четвъртити и плоски, грифъ-лапици, транспортири, пергели. Музикални, индигови, попивателни, бѣли чисти и чертани хартии. Подлистници, тевтерчета, бѣлѣжници, пликове. най-голѣмъ изборъ

уредба всичкия училищни, частни и обществени библиотеки

Съ най-евтини цѣни

Книжарница—ВЪЛКАРОВЪ—Добричъ

10—10